

מ"י 7576-10/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 7576-10/18 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופט אורן סילברמן
פלוני המבקש
 נגד
המשיבת מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לפסקת פיצויים לפי סעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרם), תשנ"ו - 1996.
2. המבקש נעצר ביום 18.10.03 בגין חשד לתקיפה הגורמת חבלה, תקיפה בת זוג, הסגת גבול פלילתית והיזק לרכוש בمزיד.
3. בדין שנערך ביום 18.10.04 שוחרר המבקש שלא תנאים לאור קביעה כי אין חשד סביר לביצוע העבירות. ניתן עיקוב ביצוע לבקשת המשיב וערר הוגש לבית המשפט המחויז. העරר נדחה אך זאת רק לאחר שנקבע קיומו של חשד סביר במובן אשר מKENNA סמכות להטיל מגבלות. בהתאם הטיל בית המשפט המחויז על המבקש תנאי של הרחקה מגרושו ובן הזוג למשך 20 יום תוך קביעה כי מדובר, בעיקר, בסכוסור אזרחי.
4. המבקש טוען כי אירוע המעצר היה משפיל כאשר נאזק מול ילדיו ושכנים, וזאת לאחר תלונה כוזבת שהוגשה כאשר המשיב איננה בודקת ומאמת את התלונה בטרם פעולה ואף מייעצת לבת הזוג לשערר להחליפ את המנעולים בדירותו. המתלוונת היא זו שפעלה שלא כדין ובעקבות פעלתה נפתחה תגרה, על ידה ובן הזוג. המבקש אף ניסה להפריד בתגרה זו. על אף גרטטו בבקשת המשיב להאריך את מעצרו בחמשה ימים.
5. המבקש טוען כי לא היה יסוד למעצר בהעדר חשד סביר כאשר מדובר באב ל- 6 ילדים ללא עבר פלילי; מעצרו היה תוצאה של הפעלת שיקול דעת שגוי של המשיב; גם לאחר דחית הבקשה המשיב עוד פנתה לערכאת הערר במטרה להרחקו מביתו וכאשר היא נוקטת צד בסכוסור אזרחי; תיק החקירה כנגד המבקש נסגר; מדובר במעצר שווה אשר מצדיק פסקת פיצוי למבקר.
6. המשיב טענה כי לאור קריאת במויקד המשטרה הוקפצה ניידת למקום האירוע שם אותרו אדם פצוע

ואהה חבולה אשר טענו כי בעלה לשעבר של הפטוצה (הוא המבוקש) ובנם המשותף של בני הזוג לשעבר הם אלו אשר תקפו אותם. המשיב עוכב לחקירה בסיום הוחלט על מעצרו. ביום 04.10.18 הובא המבוקש בפני שופט אשר הורה על שחרורו. בדיון בערר שהוגש נקבע קיומו של חשד סביר והמשיב הורחק מabit זוגתו לשעבר.

7. בהתייחס לטענות המבוקש הרי שהוא טען כי נאזרק והושפל מול ידיו ושכנייו אף בחקרתו טען כי רק הבן שלקח חלק בתגרה היה נכון בבית; בית המשפט המחויז הוביל כי התייחסות המשטרה לפריצת המנעולים נעשתה באופן תיאורטי בלבד; חומר החקירה מלמדים כי המבוקש לפקח חלק פעיל באירוע ולא רק הפריד בטענותו; בית המשפט המחויז קבע קיומו של חשד סביר; כל אלו מצדיקים דחיתת הבקשה. בכל מקרה עסקין במעצר ביום אחד ובהתקשרות הדין סכום הפיצוי המקסימלי הינו 364.92 ₪.

8. בתשובה לתגובה שב המבוקש והפנה להחלטת בית המשפט המחויז טען כי את אותה הרחקה ניתן היה לבצע בתחום המשטרה (בסמכות קצין). המבוקש לא טען כי הופעל עליו לחץ או כי כל ידיו נכוו אף בכל מקרה חווית המعتר הייתה משפיריה; אין כל הסבר מדוע נסגור תיק אם המבוקש הוא זה אשר פצע את המתלוננים; אין התייחסות לחלקה של המשיבה באירוע - היא זו אשר שלחה את המתלוננים להתרץ לבתו; שווי יום עבודה של המבוקש הינו 1,500 ש"ח והוא זכאי לפיצוי זה לכל הפחות.

9. בהתאם להחלטתי לאחר הגשת טענות הצדדים בכתב הוועבר תיק החקירה לעיוני.

10. לאחר ש核实תי את טיעוני הצדדים ועינתי בקפידה בתיק החקירה אני מוצא לנכון לדוחות את הבקשה.

11. לא כל הליך מעוצר אשר הסתיים ללא הגשת כתב אישום מצדיק פסיקת פיצוי. העובדה כי הוחלט לסגור את התיק העיקרי כנגד המבוקש אין בה די, כשלעצמה, להצדיק תשלום כאמור. ודאי אמורים הדברים כאשר עסקין במעוצר ימים ובהתאם הרף הנדרש למעוצר (קיומו של חשד סביר) הינו נמור בהרבה מזה אשר נדרש בשלבים מתקדמים יותר של ההליך הפלילי, לרבות, השיקולים באמ' להמשיך ולנקוט בהליכים פליליים לגופם.

12. בחינת חומר החקירה בתיק מלמדים כי היה קיים חשד סביר לביצוע של עבירות האלימות אשר יוסחו למבוקש - כך עולה החשד לתקיפה על פי הודעת המתלונן מאיר זאהה מיום 04.10.18 ובפרט שורות 31-42 וחשד לתקיפות בת זוג מהודעת המתלוננת פ' מיום 04.10.18 שורות 23 ואילך. גם הודעת הבן - א"פ מיום 04.10.18 (shoreot 21 ואילך) ותמלול הדיווח למועד המשטרה יש בהם לתמוך באופן תיאור אירועי התקיפה שתறחשו ואת החשד הסביר. בהקשר זה נכוון להפנות גם להודעתו של המבוקש דן מיום 04.10.18 אשר ביקשה להמעיט במעורבותו ובמעורבותם בינו באירוע האלימות אף אינה מתישבת עם גרסאות אחרות, לרבות זו של בנו (ר' שורות 42-46, 90-94 ומנגד גרסת הבן לעיל).

- .13. גם בבדיקה "בראה לאחר", נכון למועד קבלת ההחלטה על ידי קצין המשטרה, הרי של ניתן לומר כי "לא היה יסוד למעצר" - בהקשר זה אפנה לדז"ח הפעולה שסתמן 3 ביום 04.10.18, ובפרט ל- 3 השורות האחרונות בדו"ח ולתמונה אשר תיעדו את המתלוננים מסמכים שסומנו 2 באותו יום. לאלו מתווספים חומרה החקירה אליהם הפניתי לעיל כאמור.
- .14. אזכיר גם כי בית המשפט המחויז קבע קיומו של חשד סביר, בין היתר, על יסוד חומרה החקירה האמורים. אף שנקבע כי מדובר בחשד "המקרה סמוך להטיל מגבלות" הרי שסופו של דבר מדובר היה בחשד סביר;
- .15. איןני מוצא גם קיומן של נסיבות אחרות אשר מצדיקות פיזוי בנסיבות דנן.
- .16. דוחות הפעולה אינם מצבאים על דבר מה חריג בעינוכו של המבוקש. מעולם טבעו של עיקוב הוא כרוך באירועים ארוך זו היא פועל יוצא של החשד כנגד המשיב באירוע האלים. לא מצאתי כל אינדיקציה לכך גם במסגרת הודיעותיו של המבוקש.
- .17. המשיב שוחרר על ידי בית משפט השלום עם הבאתו לדין בפניו ומעצרו הכלול לא היה ארוך.
- .18. הגשת העරר על ידי המשיב אין בה להצדיק קביעה אחרת - מעבר לכך שמדובר בזכות קינויו, הרי שעיקוב הביצוע ניתן לפרקי זמן קצר והדין בערר נערך עוד באותו היום. יש גם לציין כי אף שהערר נדחה הרי שנקבע במסגרתו קיומו של חשד סביר כאמור, גם אם מוגבל, והוא על המבוקש תנאי הרחקה.
- .19. יש גם לציין כי העובדה שברקע קיימים סכסוך אזרחי בין הצדדים אין בה להוות הצדק או הכספי לאירוע האלים המאוחרים. הטענה כי גם המתלוננים היו צד באירוע האלים אין בה כדי להשמיד את החשד הסביר, וזאת שלא להצדיק פיזוי כאמור.
- .20. חומרה החקירה שהיו בפניו קצין המשטרה הספיקו לשם הצדקת התנהלות בפועל.
- .21. לאור כל האמור לעיל אני>Dochah את הבקשה.
- .22. תיק החקירה יוחזר לטוען היחידה הרלבנטית.
- .23. המזקרים תמציא לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ט, 26 Mai 2019, בהדר
הצדדים.